

445:

Q. D. B. V.
DISSERTATIO IN AVGVRALIS MEDICA
DE
MIRABILI LACTIS A-
SININI IN MEDENDO
VSV
PROOEMIVM.

Emedia simpliciora, parabiliora & velut domestica, cum in persanandis, tum tempestive præscindendis, variis morborum generibus, omnia sic dicta composita, artificiose concinnata & concentrata pharmaca, non modo securitate, sed & virtute ac efficacia, longe multumque antecellere: nemo facile rectius intelligit, quam qui in artis salutaris exercitio diu cum cura versatus est. Sane, si præclara antiquissimorum Medicorum monumenta e-

A 2

volvi-

volvimus & curatius excutimus: eosdem medicaminibus simplicissimis & paratu facillimis, naturæ amicis & ita dictis diæticis, magis alimenti, quam medicamenti vires obtinentibus, plus detulisse & re ipsa præstisſe, omnino deprehendimus, quam recentioris ævi Chymiatros, chymico igne excoctis, activioribus pharmacis & pretiosis arcanis. Hæc, enim nisi summa adhibita cautione & prudentia administrentur, magis ad nocendum, quam ad juvandum, parata sunt atque disposita: eamque ob cauſam, merito valde infœcūra censenda, & domesticis minus ancipitibus longe sunt postponenda. Constat quidem subtiliori Chymia sua laus & haud tralatitia commendatio, ad perscrutandas maxime rerum naturalium mixtiones ac vires; laudanda quoque in eo est quorundam Chymiarorum contentio, quod paucis guttulis & exigua mole ægrotantium fastidia levare annisi sunt: sed profecto, quum penitus ferme reiectis diffusioribus & sic dictis Galenicis medicamentorum formulis, ipfisque diæticis, a Veteribus tantopere laudatis præſidiis, neglectui datis, ex Chymia petitis, in avertendis & debelandis morbis, nimium indulserunt; factum utique est, ut praxis medica nostra ætate, longe periculosior sit veteri, funestisque plurimis exemplis subinde infametur. Ego vero hanc semper animo imbibī sententiam: ad felicem & auspicatum in arte salutari finem obtinendum, necessarium esse, ut theoria cum praxi, veteres cum recentioribus, remedia Galenica & domestica cum chymicis, perpetuo coniungantur. Quippe, longa demum & multiplici experientia reperi & annotavi, remedia, quæ & alimenti, & medicamenti, vi instructa sunt, tanquam affinia

nia & blanda corpori nostro, in morbis curandis & præcavendis, non modo securissima esse, sed etiam efficacissima. Et horum usum ac genuinum adhibendi modum, ex veterum monumentis, longe melius, quam ex recentiorum libris hauriri posse & addisci, idem tidem iis, quibus antiqua non sordent, apprime cognitum est. Præclaro in primis & luculento huius rei exemplo est lac asinimum, quod, licet a priscis Medicorum mirifice laudatum, & in expugnanda gravissimorum morborum contumacia utilissimum deprehensum fuerit; plurimos tamen ex recentioribus, etiam magni alias nominis Medicis, præstantissimæ hæ dotes latent, eamque ob causam, exoptatum hoc sanitatis præsidium, vel parcus in usum medicum traxerunt, vel eodem uti plane non ausi sunt. Nos itaque & solida ratione ducti & multiplici experientia edocti, præsenti specimine nobilissimum lacticis asinini usum eiusque virtutes plane mirandas, velut ex ignorantia tenebris iterum in lucem proferre, & ad pristinum splendorem postliminio quasi revocare, apud animum constituimus. Cui labori, ut Summum Numen benignissimam suam gratiam largiatur, est quod humilime efflagitamus.

§. I.

Prius vero quam ad institutum nostrum exsequendum paullo propius accedamus; e re visum fuit, ostendere in genere: quod omne lac alimentum sit maxime medicamentosum, sive, quod eidem, præter eximiam nutrientem facultatem, singularis & admiranda plane virtus insit medicinalis; ob quam merito

eo, nec sine gravi ratione, ad medicos usus commendari queat. Et nutritivam quidem lactis efficaciam, eo minus ulli dubiam fore credo, quo magis inter omnes, vel proprio cuiusvis exemplo, constat, lac corporis nostri alimoniae, si quid aliud, convenientissimum esse & quam maxime accommodatum. Etenim foetus, uteri ergastulo adhuc inclusus, lacte, in secundinarum compage elaborato, nutritur & augescit. In lucem deinde editus, lactis beneficio similitatem nanciscitur, ad perfectionem sensim deducitur, omnesque eius internae partes tantum rorboris inde sortiuntur, ut alimenta alia assumta subigere, digerere & in lacteum succum, chylum scilicet, convertere possint. Ac denique quilibet homo, quo usque vita fruitur, chylo, ex alimentis digestis & solutis extracto, qui non nisi lac est, nutrimentum accipit & vigescit. Quin immo lac est, quod non modo sanguinis, sed & omnium quæ vitam fovent ac sustentant liquidorum, pabulum & materiam suggerit.

§. II.

Quemadmodum igitur lac in alimentorum classe principem obtinere locum, certum ac manifestum est: ita non minus primas in remediorum censu meretur. Quod, licet non adeo omnibus cognitum sit atque perspectum: facili tamen negotio probari potest ac demonstrari. Ut enim ab experientia, optima rerum magistra, omnibusque subtilissimis ratiocinationum speculationibus superiori, ordiamur: nemini certe, vel levi brachio in artis medicæ cultura versato, obscurum esse poterit: lac omnium propemodum animantium, excellentem & prodigiosam fere, adversus potentissima, corrosiva maxime

xime & funestis exemplis penitus infamata, tam ex mineralium, quam animalium & vegetabilium sic dicto regno, petita venena, contemperanda, cicuranda & infringenda, vim possidere: quæ tanta est, ut quilibet toxicus infectus, lactis, tempestive, convenienti tempore, modo & quantitate hausti usu, præsentaneum interitum effugere & omni periculo eripi possit; eamque ob causam merito dubitandum sit, an, præter lachicum humorum, tam promta tamque excellens antidotus, in universa rerum natura deprehendatur & æquali facultate splendet. Et hanc certissimam lactis adversus venenorū nouam virtutem, dudum iam veteres & primi Medicinæ & materiae medicæ auctores perspexerunt & prodiderunt. Inprimis DIOSCORIDES, antiquissimus medicinalis scriptor, Galeno teste, nulli secundus, lib. II. de mat. med. cap. 77. ita differit: *lac autem, recens etiam, efficax est contrarosiones & inflammationes, a medicamentis exitialibus factas, uti a cantharide, pityocampa, salamandra aut bupreste, auripigmento, dorycnio, aconito aut ephemero.* Id quod etiam PLINIVS, hist. natur. Lib. XXIX. Sect. 21. § 33. totidem fere verbis testatur.

§. III.

Si morbos ipsos dispiciamus, amplissimus pariter lactis in iis est usus & incomparabilis utilitas, quam unanimi suffragio, testimoniis & exemplis luculenter adstruunt, cum priscis Medicorum HIPPOCRATE, GALENO, CELSO & ARABIBVS, neotericorum quidam. Patebit hoc uberiorius in sequentibus nobilissimo lactis asinini exemplo; in præsentiarum autem sufficerit allegasse MARTIANVM, Comment. in Hippocr. lib. I. de morb. mul. p.

m. 205.

m 205. perhibentem: antiquitus lac fuisse veluti sacram anchoram & omnium remediorum caput; ita, ut vix ullus morbus esset, in quo lac non administraretur. Eandum quoque in rem pulchre non minus quam ex vero *Io. Iac. WEPFERVS*, probatissimus auctor & gloriam Helvetiorum Medicorum quam maxime exornans, in epistola ad *Verzscham* scribit: certe, divini aliquid in lacte latet. Antehac nunquam credidisse, nisi id sensibus compumperisset. Vidi his meis oculis, quasi no-ros homines inde factos fuisse. Nam legitimo eius usu, habitum firmiorem, colorem nitidiores & vires robustiores plurimi acquisiverunt.

§. IV.

Vtut autem in genere laeti animantium, quae in u-
sum maxime œconomicum cedunt, ut bubulo, ovillo &
caprillo eximia medicamentosa facultas insit: attamen
asininum lac, *PLINIO*, l. c. sect. 33. teste, omnium est ef-
ficacissimum, & virtute reliquas lactis species in meden-
do longe exsuperat; ita prorsus, ut neque tam securum,
neque præstantia & efficacia tam excellens remedium, ul-
libi sit reperiundum. Hoc enim opportuno tempore,
debita quantitate & convenienti cum regimine exhibi-
tum, phthisicis, hecticis, marasmo & febribus lenti tabescentibus,
tussi chronica & atrophia scorbutica labo-
rantibus, hypochondriaco & hysterico malo afflictis, spa-
sticis pathematibus detentis, viscerum exulcerationi &
morbis ab erosione salino-acri proficiscentibus implica-
tis, summo auxilio est atque præsidio. Quare dignum
omnino mihi visum fuit hoc potissimum lactis genus,
quod præ cæteris eligerem, meditationi subiicerem, cuius
vires

vires erucrem, utilitatem demonstrarem ac testimoniis & exemplis confirmarem.

§. V.

Cur vero asinimum lac, aliorum animantium lacti in medendo sit præferendum, primo omnium ratio erit redenda. Quo ut eo facilius & felicius defungar, supponenda prius & statuminanda erunt nonnulla, de lactis mixtione eiusque ingredientibus, tanquam operationum fontibus. Videlicet res vulgo notissima est: omne lac ex diversa triplici substantia, quarum quælibet discrepante in facultatem & proprias vires obtinet, conflatum esse. Prima est fluida portio, quæ seri nomine effertur. Altera est oleosa pinguis, quæ in supernatante cremeore sese conspiciendam præbet, & ex qua butyrum elaboratur. Tertia est crassior, terreæ & mucilaginosæ texturæ, ex qua caseus coagulatur & conficitur. Serum, sive aquæ portio, reliquas omnes quantitate superat, ita, ut pro differentia lactis, nonnunquam octo vel decem fluidi partes, & una tantum solidi, in eo contineantur. Butyrosa oleosa pinguis materia, levissima est & parcissima, naturæ inflammabilis. Et caseosa denique indolis est fixioris & gravioris, quæ ab acido facile densatur, in casei speciem coit fundumque petit.

§. VI.

A triplici hac & differenti lac constituentium ingredientium natura ac indole, omnis omnino lactis, in quibusvis morbis tam arcendis, quam debellandis, virtus repetenda est ac derivanda. Etenim quodcumque lac tenue est ac liquidum multumque seri alit, illud & humectandi, & diluendi, & abstergendi, & laxandi fa-

B

cul-

cultate præ reliquis commendabile est. Vicissim, quod
gravius est, multumque caseosæ, crassioris materiae fo-
vet, incrassandi, constipandi, adeoque rupta vasa con-
solidandi efficacia maxime splendet. Id autem,
quod multum tremoris butyrosi, nec non largum caseo-
sa substantiæ apparatum complectitur, emolliendi, de-
mulcendi, inviscandi & nutriendi facultate conspicuum
est. Nam si diversas & quæ communioris ac recepti usus
sunt lactis species lustramus, humanum omnium dulcis-
simum & tenerioris caseos est, plurimumque pinguis
substantiæ obtinet, eamque ob caussam eximie nutrit &
naturæ humanæ est accommodatissimum. Bubulum
pinguius est, multumque etiam terrei & minus seri habet,
ideoque minor in eo vis abstergendi est, tanto autem
maior leniendi, temperandi & nutriendi. Ovillum o-
mnium crassissimum & caseosa terrestri mucilaginosa
materia foetum est: unde, teste HIPPOCRATE, minus de-
tergit, conglutinandi autem vasa laxa & ab humorum a-
cretionia crosa, sive sanguinea, sive lymphatica, utili-
tate excellit. Caprillum parcus sero imbutum & cras-
sioris tantisper consistentiæ & adstringentis naturæ est,
minus butyri largitur, meliorem tamen adhuc bubulo,
abstensoriam facultatem obtinet.

§. VII.

Hæc autem diversa in lacte ingredientium propor-
tio, & inde dependens quoad operationem & usum dif-
ferentia, non tam pabulo, quo vescuntur animantia, de
quo inferius latius agemus, quam potius diversæ corpö-
rum, quæ lac præbent, texturæ & conformatiōni tribuen-
da est. Etenim licet singula animalia lactaria eodem
tempore

tempore, eodem modo eodemque alimento nutriantur; non tamen unius eiusdemque indolis lac fundunt, sed quodlibet proprium & peculiare concedit. Id quod luculento utique est documento, pauli materiam & naturam ad lac conficiendum non solam sufficere, sed diversam animantiam naturam, quæ nonnisi a dissidente fluidorum, sanguinis nempe & reliquorum humorum varia crassi, mixtione & textura, nec non solidorum, maxime glandularum mammariarum, quæ e minimis vasculis conflatae sunt, fabrica, structura & constitutione petenda est, concurrere maximumque conferre momentum.

§. VIII.

Iam si medicamentosam asinini lactis facultatem eiusque indolem sigillatim perquirimus, istud multis peculiaribus splendore dotibus deprehendimus, quæ id singulari quadam & eminente salubritatis nota insigniunt. Nimirum ea asinini lactis propria laus est, quod præ reliquis tenue, aquosum sit & seroso humore abundet: id quod dudum iam cum ARISTOTELE lib. III. hist. anim. cap. 20, animadverxit GALENVS, qui lib. X. de simpl. facult. nec non lib. VI. de sanit. lac asininum vocat λεπτομέρεσατον, tenuissimarum partium. Quare quum in confessio sit, plerosque morborum origines ducere ex humorum tenacitate & spissitudine, qui, dum ægrius per minima vasculorum, e quibus præcipua emunctoria & collatoria glandularum organa coagmentata sunt, transiunt, his in angustiis subsistunt easdemque infarciunt, & sic obstrukiones gignunt: in proclivi est iudicare, lactis asinini serosa & fluida materia largiter scatenis, ad resecanda obstructorum repagula, spissiores & viscidos in-

corpore succos attenuandos, fluxiles reddendos & in motum redigendos, usum esse saluberrimum. Similiter quam in proposito sit: permultas ægritudinum acri, falsæ & vellicanti humorum constitutioni ortum debere; non minus luculentem patet, lac asininum, multo sero & humido dilutum, huic diluenda, temperanda ac obtundenda apprime ex usu esse: licet non negandum sit, quod in exsequenda saluberrima hac efficacia, oleosum ac dulce simul succurrat elementum, quod intersertas salinas acies involvit & cicurat, quo sic attemperati crudii & male cocti succi, accedente liberalioris seri vehiculo, promte per vasorum excernentium emissaria eliminantur.

§. IX.

Altera, qua lac asininum dotatum est, prærogativa, in eo constituenda & quærenda est, quod parum caseosæ & crassioris substantiæ alat. Etenim octo primum lactis asinini uncias carbonibus vivis in patina ampliori imposuimus, & post omnino adam seri exhalationem, vix sex drachmas materiæ albescientis dulcis collegimus. Cepimus d. inde eiusdem lactis libram medicam, quæ duodecim uncias æquat, & in vase clauso, ad dimidias repleto, ut coagularetur seposuimus. Elapsa triduo, ad fundum feceslit candidissimum ac tenue coagulum, quod colatu per chartam bibulam a sero liberatum & penitus postea exsiccatum, pondere vix ad drachmas duas accessit, reliqua substantiæ solidioris parte, partim unacum sero per cribrum transeunte, partim filtri vasorumque parietibus firmius agglutinata ipsaque sub operatione disperante. Contra vero idem vaccini lactis pondus, eodem modo tractatum, in longe crassius & ponderosius

sius coagulum densabatur, quod transmesso per filtrum liquido, insolatum & ad lanceum expensum, decem drachmarum gravitatem exhibuit. Quo manifestatur per exiguum, comparatione cum aliis lactis generibus facta, esse caseosa crassioris substantiae in lacte asinino apparatum, eoque ipsi peculiarem commendationem accedere. Quippe facilis ad extremas venarum angustias pertinet, succos vitales intimius perluit, lento humores citius eliquat, inertes & impactos attenuat, solutosque promptius everrit.

§. X.

Accedit tertio & eminentius salubrem lactis asinini facultatem conspectius arguit: quod ipsa caseosa, quam complectitur substantia, longe tenerima sit, neque in crassum ac firmum coagulum abeat. Calefecimus hunc in finem asinimum lac, & alpero acido, ut spissitudinem contraheret exspectavimus; sed prater flocculos paucos, tenues & sparsim sero innatantes, nihil in conspectum venit: quam contra bubulum lac, admixto acido, illico in ossas densatur, quæ firmius concrescent & ob pondus fundo adhaerescunt. Iam vero in cura, quæ lactis ope adornatur, nihil æque noxiun ac perniciosum est, quam si hoc in ventriculo coagulum contrahit, eamque ob caussam ut hoc avertatur, primaria medentis est intentio. Gravissima enim, quæ factam lactis in ventriculo coagulationem subsequuntur, sunt damna, & a probatissimis auctoribus passim observata & annotata. Quare liquido patescit, longe salubrius & medico usui multo magis accommodatum esse illud lac, quod difficulter coit, vel tenerum tantum & exiguum

Spissamentum dimitit, cuius genii potissimum est, de quo
iam agimus, asinimum,

§. XI.

Quam modo in asinino lacte laudavimus teneritudinem & serosi humoris copiam; huic dos quarta eaque electissima proxime adiungenda est, quam exquisita dulcedo ipsi conciliat, & quæ tanta est, ut omnes lactis species, solo humano excepto, superet, eamque ob causam delicatissimum saccharum, seu potius maniforme magma, artificiose longe melius & copiosius ex eo elici poscit. Cepimus experimentum, & duodecim lactis asinini, Iunio mense emulcti, uncias, leni igne incoximus, ac primum unciam concreti crassamenti, admodum dulcis, obtinuimus. Huic assudimus rursus in vitro conservali aquæ pluvialis libram medicam, qua crebriori agitatione dissolutum propemodum est concrementum totum, relicto tantum parco in fundo sedimento. Supernatans liquamen per chartam emporeticam traximus & exhalationi commisimus, eaque spissamenti melliformis, saporis mirum dulcis & coloris albi, unciam dimidiam impetravimus. Quum igitur asinimum lac liberalius dulce sal intus reconditum habeat; omnino non dubitandum videatur, quin ab eo eximiam quandam mendendi facultatem accipiat, quæ non exspectari potest ab aliis lactis speciebus. Melleum enim hoc sal, acrimoniae humorum, tam acidorum, quam bilioorum, contempnerandæ, obtundendæ & cicurandæ egregie inservit, simulque fibras intestinales blande irritando, alvum officij admonet eamque subducit. Vnde recte HIPPOCRATES, lib. II. de diæt. auctor est: quod lac asinimum ma-

gis

gis per alvum secedat, quam ullum aliud. Et idem gravissimus auctor, lib. de nat. mulier. in persanando uterino fluxu albo, primum per inferiora lactis asinini potu purgationem absolvit, & post hanc lactis bubuli usum suadet,

§. XII.

Ex his igitur, quæ haec tenus fusiis de nobilissimis lactis asinini dotibus & prærogativis differuimus, intelligentium iudicio luculenter patebit: incomparabilem prorsus ipsi inesse facultatem, ad persanandos quamplurimos morbos, quos ut ordine iam enumeremus, ipsumque usum quoad specialiora exponamus, instituti ratio postulat. Quod si vero morborum censum, quibus asinum lac dicatum & aëcommodum est, inimus, inter præcipuas præstantissimi huius remedii laudes, primo merito connumerandum est loco: quod phthisicis & tabe consumtis, hoc, certius ac utilius, neque excogitari, neque suaderi poscit, remedium. Antiquissimus certe his in morbis lactis est usus, quem priscæ Medicorum scholæ, Cnidia æque ac Coa, propugnarunt, donec ex hac prodiret HIPPOCRATES & illustrius hunc afferebat ac stabiliret, cuius auctoritate in ii, quos postera annas tulit, unanimi suffragio sequuti sunt. Inprimis GALENVS multus est in commendando lactis ad phthisiu usu, & Lib. V. meth. med. cap. 12. mentionem iniicit loci, quem vocat Stabias, aëris bonitate, pecudum pabulo & lactis ibi emulæti salubritate celeberrimi, in quem frequentissime confluxerit, ad sanitatem recuperandam cum phthisicorum cohors. Quinimmo ARETAEVUS, tantum lacti in gravissimo hoc morbo tribuit, ut lib. VII.

de

*de morb. chron. non dubitaverit asserere: phthisicos, si
multum lactis potent, nullo alio egere auxilio.*

§. XIII.

Quamvis vero omne lac phthisicis & tabidis saluberrima eaque optima sit medicina: asinum tamen reliquis omnibus palmam præripit, dum eius usus cunctis indicationibns, quæ ad phthisin curandam requiruntur, plenissime satisfacit. Quodsi enim caussam & originem phthisis pulmonalis paullo curatius scrutamur; utique ab infarctu & obstructione vasculorum, ex quibus pulmonum compages maxime contexta est, eadem arcessenda erit. Vnde apposite non minus, quam mechanice, HIPPOCRATES lib. de internis affectionibus cap. IV, phthisici mali generationem hisce delineat verbis: *Quum pulmo sanguinem in se ipsum traxerit, aut pituitam sasam, & non rursus dimiserit, sed in ipso coacta & compacta fuerint, ab his tubercula fiunt in pulmone & suppurrantur, ab initio & per totum morbum tussis acuta sicca obtinet, & rigor, & febris, & dolor in pectore & in dorso incumbit, aliquando etiam in latere & eretta cervice spiratio vehemens incidit, deinde corruptus pus & multum exspuit. Solemne quidem fuit veteribus, lactis curam in phthisi ita adorare ac præscribere: ut asinino nonnunquam præmitterent, nonnunquam subjungerent, pro varia cuiusvis intentione, aliud lactis genus. Sic HIPPOCRATES primo suadet purgationem cum lacte asinino cocto, vel etiam equinum lac excolatum, quod valde persimile est asinino, quotidie mane ad tres heminas hauriendum; postea vero, lac vaccinum, aut caprillum, usurpandum commendat. Et PROSPER ALPINVS, de medic. meth. lib. IX. cap. 7. in exulceratione pulmo-*

pulmonum & inde facta tare, primo lactis muliebris,
deinde asinini, & tandem caprilli usum, plurimum laudat.
Nos autem solum lac asinum ad truculentum hunc
morbum abigendum sufficere, & ratione, & experientia
confirmati, assorimus. Quippe hoc, ad amurcam mu-
cidam in tubulis pulmonum obhaerescensem abstergen-
dam, dissolvendam, propter sal dulce detersivum quo
poller, nihil est aptius nihilque magis accommodatum.
Vires præterea deiectas egregie instaurat, calorem inte-
stinum temperat, vacuata membra replet omniaque ex-
cretoria aperta servat. Neque tamen penitus inficias
imus, obstructionibus vasorum pulmonalium sublatis, ad
cavitudinem, quæ ab erosione & ulcere fit, replendam &
consolidandam, lac vaccinum, vel caprillum, ob copi-
am mucidæ terreæ, qua refertum est substantiaz, optimo
cum fructu addi posse atque substitui.

§. XIV.

Si nostram licet interponere experientiam, in pro-
clivi foret, plurima recensere exempla, phthisicorum, qui
contumaci tussi, febre, puris & materiæ viscidae copiosa
ex pectore reiectione & incredibili corporis contabescen-
tia afflicti, omnibus aliis fere frustra datis, tan-
dem ex consilio D. D. PRÆSIDIS, solo lactis asinini, vel
etiam vaccini, cum, vel etiam sine infuso theiformi, exhi-
biti, & longius extracto usu, perfecte sanitati redditii sue-
runt. Sed missis aliis, recentissimum tantum & quod a-
nimò nostro adhuc obversatur interseremus. Vir quidam,
triginta circiter annorum, prava vietus ratione, in primis
spirituorum ingurgitatione, nec non affectuum intempe-
rantia, primum in hæmoptysin incidit, quæ curata, quum

C

anti-

antiquum obtineret, febrem nactus est prima facie catarhalem, sed progressu vires sumentem & ægrum diu noctuque afflagentem. Accessit continuus & copiosus purulentæ & viscidæ materiæ screatus, cum extremo virium lapsu & summa corporis contabescientia, ut ossa circumferre non posset & morti ab omnibus destinaretur. Nihilominus, quam per trium ferme mensium decursum gravissime decubuisse, ineunte vere, præter omnem, nostram etiam opinionem, lacte capillo, mane calide sumto, postquam pulveribus leniter aperientibus salino-absterfivis & nitrosis, infarctui & calori hectico occurrissemus, adspirante Deo convaluit.

§. XV.

Monendum tamen est, quod licet lac præstantissimum inter omnia in phthisi curanda remedia sit, & iusto tempore ac convenienter datum, non facile usu suo destituatur: non tamen omnis omnino phthisis eodem persanari possit, sed principiis maxime obstandum, & tum hoc subsidiū in usum esse trahendum, quando ulcera non adeo callosa sunt, si cavitas & erosio non profundior & amplior, neque febris continua, sine ulla intermissione vel remissione; urget. Recte enim CELSVS Lib. III. cap. 22. tradit: *Si vera phthisis est, inter initia protinus occurrere necessarium est: neque enim facile hic morbus, quum in veteraverit, evincitur. Inter initia vero subiicit, sicut in omnibus longis difficultibusque febriculis, lac recte dari potest.* Et ALPINVS l. c. considerate monet: laetis potionem continuatam sanare posse phthisicos in principio, antequam ulcera augeantur & callosa evadant.

§. XVI.

§. XVI.

Porro quum hæmoptysis, difficilis spiratio, tabes & febricula, ab eadem caussa, nempe obstructione vasorum pulmonalium & inde obottis tuberculis, quæ malo consummato in scirrhos & exulcerationes cancerosas abeunt, & individui plerumque phthiseos pulmonalis comites sunt, originem ducant; ita his etiam malis nullum aliud & præstantius, quam usus lactis asinini, opponi potest præsidium, quod etiam ab antiquis & peritissimis Medicis magnopere semper fuit laudatum & commendatum. Meretur hoc adduci insignis ex TRALLIANO locus, Lib. VII. pag. 309. dum ait: *quod si corpus totum alimentum non sentiens contabescere manifesto incepit, neque thorax multum puris continet, etiam solum lac ipsis dari debet, & asinimum omnia alia antecellit, quod probe purgat.* Idem auctor lac asinimum in difficulti spiratione commendat l. c. scribens: *agre spirantes asinino lacte adiutios subinde consperi, quum opportune esset datum, omnia enim quæ pulmonum cavernis infixa sunt, reiectione reddit morigerantur.* Et de hæmoptysi l. c. pag. 304. ita habet: *omnes hæmoptyci lacte utantur. Neque enim medicamentum, aut cibus, aut aliud quippiam, adeo accommodum ipsis aut utile, quam lac: & qui per initia solo ipso constanter, longiori tempore usi sunt, omnes in totum consenserunt.* Porro addit: *novi quendam, qui cum toto anno lac bibisset & comedisset, & a vino abstinisset, ab hæmoptysi & puris sputo liberatus fuit, ut nec postea in phthisin inciderit.*

§. XVII.

Tabes cum calore febrili lento plerumque origi-
nem
C 2

nem dicit ex infarctis, vel ob tructis vasculorum angustiis, & inde exorta humorum stagnatione, sive eadem in pulmonibus, sive visceribus abdominis & partibus glandulosis, contigerit. Lactis autem asinini ea propria laus atque facultas est, ut egregie humectet, obstructa expeditat, & teste Prosp. ALPINO l. c. cap. 8. plus refrigeret, ac refrigerando prohibeat caloris effluvium, humiditateque caloris ignei efficaciam hebet. Vnde luculenter patet: eius convenienter institutum usum, non solum desideratissimam in omni febre lenta spondere opem, sed reliquorum etiam omnium merito esse præferendum. Quadrant hoc quæ HIPPOCRATES *Sect. V. aphor. 64.* perite suad. t: *tubercularibus, inquiens, cum febricula, lac sumere convenit.* Idem testatur RIVERIVS, idque notatu digna observatione *Cent. II. obs. 78.* confirmat, memorans: quod virgo Monspeliensis, xxv. annorum, quæ tussi molesta, dies noctesque urgente, perpetuis vigiliis, dolore pectoris, febre lenta, alvi constrictione & macie totius corporis afflicta & diu lecto affixa fuerat, præmissa ptisana laxante, postea solo lacte asinino, per mensem usurpato, plenarie convaluerit. In primis autem commemorabilis est casus, qui D. D. PRÆSIDI ante biennium circiter obtigit. Generosa quadam fœmina variis a multis annis detenta fuerat morbosis afflictionibus, a dimidio vero anni, noctea erat fc breui lentam, cum ciborum fastidio, artuum languore, tussi sicca, insomnia, dolore circa os sacrum, urinæ ardore, copiosis nocturnis sudoribus, summa corporis macie viriumque lapsu stipatam; ita ut pedem e lecto proferrere non poss. t. Incassum adhibita fuerant decocta visceralia, pulveres antihectici, floma-

stomachica, antihysterica, resolventia & fæcentia alia: omnia videbantur conclamata, nihilque præter duram moriendi necessitatem superesse. Tandem vero, ex consilio D. D. PRÆSIDIS, adulta vere lac asinum, interpositis subinde laxante mannat, pulveribus temperantibus nitrosis & assumptis iusculis nutrientibus, cum radicibus aperientibus paratis, in usum vocatum fuit, tam felici cum successu, ut exactis vix tribus diebus, in melius verterentur omnia, extractaque ad aliquot hebdomades adhuc cura, ægra sanitati & vigori penitus redderetur, eademque per Dei gratiam adhuc læta fruatur. Ipsum casum & curationis successum pluribus commemoratum vide in D. D. PRÆSIDIS *Medicina consultat. Part. IV.* *Dec. II. cas. 7.*

§. XVIII.

In empyemate quoque, quod non raro a pleuritide vera, eaque perperam tractata, præsertim in corporibus spongiosi habitus gignitur & ingenti quotidie puris copiæ per os ejectione manifestatur; mirabilem lactis asini efficaciam deprehendimus. Quod ut eo testatus elucescat, in confirmationem placet adducere illustre exemplum a FRANCISC. VALLERIOLA lib. v. obs. 5. proditum. Is autem narrat: mulierem quandam post pleuritidem ingentem spuri purulenti copiam per os reieciisse, & inde totam consumtam, attenuatam, exsanguem planeque tabidam fuisse factam. Ipsum quidem deterioris potionibus, linctibus, & iusculis, & aliis omnibus auxiliis, illam iuvare & a pectore contentam saniem eveltere tentasse, sed parum profecisse; tandem vero, quia febris non fuerit gravis, nec in hypochondriis & visceribus ob-

structio ulla apparuerit, lac asinæ recens mulctum, adie-
cto pauxillo saccharo, suafisse, eoque per sesquimensem
assumto, in integrum sanitatem bonumque corporis ha-
bitum deductam esse ægram, ac demum post duodecim
annos in puerperio obiisse Meminit etiam D.D. PRÆ-
SES viri cuiusdan⁹ nobilis, triginta annorum, temperamen-
ti sanguinei, succi pleni, qui ante plures annos, quum
ipse Mindæ medicinam factitaret, a pleuritide male cu-
rata inciderat in ingentem, tam purulentæ, quam chyloæ
materiæ per os eiectionem, per mensem & ultra duran-
tem, ita, ut primis hebdomadibus, libram minimum unam
quotidie expueret, & mirum inde viribus desiceret & ma-
cie consumeretur. Huic quum suafisset lac asinum, &
is hoc ad duos fere menses, adhibitis simul pulveribus ex
lapidibus cancerorum & bol⁹ armeniæ, nec non balsamo
sulphuris amygdalino, cum spermate ceti & sanguine dra-
conis remixto, quotidie potasset, eundem, fortunante di-
vina gratia, feliciter cum omnium admiratione ad sanita-
tem reduxit.

§. XIX.

Verum enim vero usus lactis asinini non tantum in
morbis, qui pulmones aliaque viscera cum gravi tussi fe-
bre, labœ ac tabe attentant, eximiam & plane divinam ex-
ferit utilitatem, sed admiranda etiam & exoptatissima vir-
tute in leniendis, demulcendis ac sopiendis atrocioribus
partium maxime nervosarum doloribus, e quibus qui
articulis incumbunt præcipui sunt, splendet. Oriuntur arti-
culares hi morbi, in primis chiragra, podagra & ischi-
ædica affectio, a sero tenui acriori, ligamentis articulo-
nervo-tendinosis, ex glandulis a Clopton Hayco inven-
tis

tis, immo tunicis glandulosis, transsudantibus illapso, quod arroendo incredibiles dolores & spasticas contractiones suscitat, quæ postea per consensum totum systema nervosarum partium afficiendo, febrem, vigiliam, anxietatem, virium languorem, inappetentiam, inquietudinem, si paroxysmus gravior est, inducunt. In eiusmodi rheumaticis & arthriticis passionibus, universa febre humorum massa, impuris, salfis, tartarcis, acribus particulis est referta, quæ, licet sâpe antecedentem caussam sive plethoram, sive sanguinis excretionem quandam criticam suppressam, affectuum intemperantiam & diætam inordinatam habeant: perperam tamen novarentes quidam remotas has caussas, cum proxima, falina humorum impuritate, confundunt, & sic quod neque genium huius morbi, neque remediorum agendi modum intelligent, produnt. Quippe experientiæ calculo constat: omnia ea remedia, quæ succos edulcant, salinos acres contemperant, ipsa salium spicula involvunt & omnini generis excretiones in corpore blande promovent, mitigandæ paroxysmorum atrocias, ipsis doloribus leniens ac sopiendis, immo malo, si non plane inveteraverit, vel hæreditarium fuerit, penitus submovendo, egregie prodere & tantum non sufficere.

§. XX.

Inter hæc autem præter diluentia & decocta, ex temperatis radicibus concinnata, maxime eminet omnibusque superius est lac, præsertim afarinum, cuius usum non heri aut nudius tertius neoterici quidam excogitarunt, sed primi Medicinæ auctores, omnesque qui eorum vestigia legerunt, magnopere commendant.

mendarunt & gravissimis rationibus adstruxerunt. Ipse HIPPOCRATES, lib. de intern. affect. auctor est: ut in ischiatide primo exhibeatur purgans, & postea lac asininum bibatur. Et in eodem libro prodidit: *arthritidi confert, alvum cystere, aut suppositorio solvere* *& purgans exhibere, tandemque serum coctum & lac asinum propinare.* PLINIVS l. c. sect. 9. plurimos lactis usu ab articulari morbos liberatos perhibet. Cui assurgit, CELSVS lib. IV. cap. 24. scribens: *quidam etiam, cum asinino lacte poto, ex toto secesserint, in perpetuum hoc malum evaserunt.* Ex recentioribus Gabriel FONSECA, HOLLERIVS, BALLONIVS, BAGLIVUS, SYDENHAM, SACHS A LEWENHEIMB, GREISELYVS, PECHLINVS, DOLAEVS, WALDSCHMIDT aliquique plures, lac, & maxime asininum, arthriticorum & podagricorum solatium & sacram anchoram, compluribus exemplis & accuratis observationibus esse affirmant.

§. XXI.

Nos etiam plena fide testari possumus, quod prænissis lenioribus laxantibus, ex manna, sirupo rosarum solutivo adiectis absorbentibus, lactis caprilli, si non haberi potuit asininum, potum, remotis omnibus aliis cibis & potulentorum generibus, per aliquot dies continuatum, utilissimum deprehenderimus, ita, ut dolores inde & mitiores & breviores redditи fuerint, & alia consueta symptoma plane cessant. Plures certe D. D. PRÆSES novit podagricos senes, qui asinino lacte, primis diebus tribus cum manna sumto, & postea illo solo per binas septimanas continuato, mitissimos dolores inde experti sunt; quam intermisso huius præsid i usu, tormenta essent acerbissima & contumacissima, ut per aliquot menses ægros lecto

Iecto affigerent. Id vero non prætereundum: quod in omnibus hisce afflictionibus, longe facilius ac certius salutaris effectus lactis usum subsequatur, si ætas adhuc sit juvenilis, malum non adeo inveteratum, podagra non fixa ac tophosa, neque per hereditatem propagata.

§. XXII.

Quemadmodum igitur asininum lac præstantissimum inter omnia ad abigendos exteriores corporis partes occupantes dolores remedium est: ita non minus in iis, qui internas nerveas partes, ut ventriculum & intestina, prout incolica convulsiva contingit, infestant, usui est longe exoptatissimo. Ratio saluberrimæ huius facultatis in eo potissimum constituenda: quod asininum lac, diluendo, acrimoniam humorum biliosorum infringat ac enervet, parte serosa ac pingui constrictas fibras emolliat & laxet, & dulcioribus sui partibus alvum fluxilem reddat; quo caustica illa, dolorum scenam adornante materia, promte per ani secessum exturbata, iidem conquiescant. Quoad experientiam autem in primis memoratu digna sunt, quæ de utilissimo lactis usu in colicis doloribus prodidit BALLONIVS Comment. in lib. epid. pag. 98. in doloribus, inquiens, colicis, iisque biliosis, lactis usum valde contulisse vidi. Et tametsi Hippocrates lactis usum interdicat, dum sunt deiectiones biliosæ; tamen nisi insignis aliqua sit febris, quæ corruptit lac, ab eo abstinentem non videtur. Si enim in ventrem clysmate iniciatur, & nulla inde sequitur noxa, cur non in ventriculum inicii poterit?

§. XXIII.

Et quum spastica nervosarum partium constrictio-

D

nes,

nes, fere omnia illa, quæ hypochondriacis & hysterici solennia sunt symptomata, concident; lac utique, præfertim asinum, eandem ob causam utilissimum a nobis observatum est, modo non adhuc viscerum infarctus & obstructio, & primæ viæ pituita acida & viscida non obseßæ sint. Hinc est, quod SYDENHAM in opp. p. m. 425. in colica sic dicta hysterica lactis usum mirifice commendat. *Mulieres, ait, aliquot, cum affectibus hysterici
dii conflictatae, maximeque ea specie, quam ego colicam
hysteriam appello, tandem solo lacte aliquando rufescentes
convaleuere.* In ipsa autem affectione hypochondriaca lactis asinini, saccharo conditi & modico sennæ pulveris satæ subinde deiectorii redditi, potum, ad quadraginta & plures dies extrahendum, *Bened. SYLVATICVS Cent. I. obs.
65.* miris dilaudat encomiis. Et quamvis HIPPOCRATES Aph. 64. Secl. V. lac dare prohibeat ubi hypochondria tensa sunt, hoc est, si flatibus ventriculus diffensus est, vel abdominis viscera sanguinis infarctu turgent: at tamen non semper his hypochondria detineri, sed ventriculum & ei annexa intestina sanguinem ob acrimoniam humorum, & sanguinem in eorum vasis immobiliter hærentem, spasticis stricturis torqueri, & his salutariter lacte succurri, indubia experientia edocemur.

§. XXIV.

Eadem etiam ratio subest, quare in mania ac melancholia hypochondriaca, quæ idem. idem ex spasmis, qui sanguinem nimium ad caput urgent, ut æqualiter & libere per vasa meningum volvi nequeat, originem trahunt, idem præstantissimus auctor *Cent. I. o/f. 54. item
57. 58.* lactis asinini uluram summopere collaudat & commendat.

mendat. Siquidem si hoc ipsum per mensis, & diutius adhuc, spatiū, quotidie matutino tempore ad uncias quatuor vel quinque assūnitur, humores acres temperat, spasticis fibrarum strictris leniendis inservit, alvum subducit & sic atrocis & contumacis morbi caussam sensim submovendo, eundem expugnat & abigit. Quod ut eo certius eveniat, expedit deiectoriā & purgantem huius lactis facultatem manu adiecta augere & intendere: id quod multoties felici cum successu a nobis factum esse testamur,

§. XXV.

Quum igitur asininum lac nervis tam amicum sit, & mulcente ac lubricante sua virtute ipsorum affectionibus iam enumeratis eximie opituletur; neutquam dubitandum est, quin in aliis etiam passionibus, ubi nervosae partes pariter afflīctae sunt & violento motu exagitantur, ut in epilepsia & convulsivis motibus, non sine fructu eius usus administrari possit. Testatur id disertis verbis laudatissimus auctor SYLVATICVS l. c. & nosmetipſi idem confirmatius afferimus. Plurimis enim exemplis confirmatam habet saluberrimam hanc facultatem D. D. PRÆSES, e quorum numero notabilis in primis est casus, quem ante biennium in nobili quodam puerō, quatuordecim annorum & vegeti admodum ingenii, vidit. Is improviso quodam terrore percullus, subito convulsivis artuum, pedum nempe & manuum, tractionibus comprehendebatur, & cum præcedente anxietate præcordiorum animique deliquio, gravius torquebatur, ita, ut paroxysmus interdum alternis, interdum etiam singulis diebus, vespertino maxime tempore, vel etiam nocte, appeteret

D 2

& per

& per duos menses ægrum affligendo eundem viribus exaueret. In consilium vocati plurimi Medici, adhibita plurima medicamenta, malum vero omnia eluserat, donec tandem sumto quotidie matutino tempore ad uncias tres asinino lacte, nonnunquam manna sociato, & balneo aquæ dulcis alternis diebus tepide usurpato, interposito simul usū pulveris antepileptici, intra mensem atrox morbus superaretur, & æger pristinæ sanitati & corporis firmitudini, Deo favente, redderetur.

§. XXVI.

Accedunt gravissima illa pathemata, quæ scorbutico malo complicantur, uti sunt atrophia, lacinantes & spastici dolores artuum, nec non erosiones & exulcerationes partium externarum. Hæc omnia sicuti non nisi humorum summæ dyscrasiae, & ob sufflaminatum ac imminutum saluberrimum illud excretionum naturalium, quæ fiunt per sudorem & alvum, negotium, ac ipsius biliosi humoris in hepate secretionis defectum, oborta, falso - sulphureæ impuritati, nec non niiniæ eorumdem spissitudini legitimum progressum retardanti & vasorum minima obstruenti, originem debent: ita certe, ad meatus occlusos referandos, obstructiones expediendas, acrimoniam humorum contemperandam, eorumque tenacitatem emendandam & dissolvendam, nihil aptius est diluentibus, humectantibus, refrigerantibus, sero vide licet lactis caprilli, vel, quod huic etiam palmam præparat, lacte asinino. Luculentum huius saluberrimæ in latè reconditæ virtutis testem citamus optimum qui de scorbuto scripsit auctorem, EVGALENVM, qui pag. 62. hunc in sensum differit: *vidi frequenter cum lætiore co-*
lore

lore a morbo surrexisse, qui lacte & lacticiniis in scorbuto usi fuerunt, quam qui ex Medicorum præscriptis vixerunt; & quosdam recenset, qui lactis usu in scorbuticis febribus, in quibus tamen ex præscripto HIPPOCRATIS in aphorismis interdictum est, convaluerunt. Nos pariter ex multiplici D.D. PRÆSIDIS experientia, quamplurima allegare possemus exempla arthritide vaga scorbutica, endemio Westphalorum morbo, laborantium, quos ipse, quum olim Mindæ medicinam faceret, lactis, vel asinini, vel alius usu, ab eadem penitus liberavit: nisi in re tam clara exemplorum farragine fidem præstruere supervacaneum foret.

§. XXVII.

Et quum scorbutici ac senes, quorum ætas ad dyscrasiam humorum falsam & impuram admodum proclivis est, nec non ii, qui venereo inquinamento infecti sunt, saepius ulceribus mali moris & ad cancri naturam accendentibus infestentur; profecto in hisce gravibus vitiis, non certius & præsentius, quam in lacte asinino eiusque sero auxilium est. Quod, quemadmodum ob rationes superius allatas fieri certum est: ita de præstantissima hac lactis asinini facultate uberrima extant auctorum, veterum æque ac recentiorum, testimonia. Ipse DIO-SCORIDES lib. II. cap. 75. in universum in omnibus exulcerationibus, tam internis, quam externis, in summo cutis pruritu, papularum eruptione & vitiatis corporis succis, lac, addito melle crudo vel sale, miris encomiis ornat. GALENVS quoque lib. X. de simpl. medicam. fa-cult. cap. de lacte, asinimum lac commendat ad ulcera uteri, renum, vesicæ & pudendorum. Quibus accedit SYL-

VATICVS *Cent. IV. conf. 66.* fidem faciens: quod non solum lacte asinino, trigestes vel quadragesies poto, cancerosum cervicis uteri tumorem feliciter subegerit, sed etiam quod idem lac, in ulcere gallico, cum tabe & febre lenta coniuncto, exoptato cum successu usurpaverit. Quinimmo idem gravissimus auctor, *Cent. IV. conf. 100.* ad elephantiasin, Herculeum illum morbum, persanandum, hoc praesidium magnopere laudat: *in elephantiasi, inquiens, accommodatissimum remedium est lac asinimum eiusque potus, quotidie mane ad libras duas, cum saccharo & creme tartari, quo deiectorum fiat.* PARÆVS quoque *in Chirurgia lib. VI. cap. 28.* saluberrimam & utilissimam efficaciam lacti asinino, experientia edoctus, tribuit, in iis, qui cancerosa ulceræ gestant, ad acrimoniam humorum corrugandam, tam interne ad potum, quam externe, ad fomenta, usurpatō.

§. XXVIII.

Denique in enarratione nobilissimarum virtutum, quibus lac asinum splendet; ceu præcipua non prætermittenda videtur illa, qua senibus non solum tanquam utilissima medicina auxilio est, sed etiam ut accommodatissimum ad vires reficiendas alimentum infervit. Quodsi enim medicamentosam eius ad senium sublevandum facultatem dispicimus; iam alibi D. D. PRÆSES latius deduxit, proiecta ætate, ob excretoriorum vasorumque factam angustiam, sanguinem omnesque humores eminentem dyscrasiam & impuritatem contraherre, & ex hac demum varios propullulare morbos, quos inter maxime atrophia, languor virium, marasmus, seu lenta febris, nec non pruritus, eminent. Hisce vero omnibus

inibus egregie lac, opportune datum, opitulatur: eo-
que nomine etiam nunquam non, a veteribus aequa recentioribus, magni habitum fuit: quippe quod, humores spisscentes fluxiles reddit, falsos & acres diluit, strictas & rigidas fibras laxat, & excretionum turbatum successum revocando, succos a Forditie non solum repurgat, sed etiam bonos ac laudabiles ingenerat. Sufficerit in præsentiarum in confirmationem citasse TRALLIANVM, qui lib. XI. pag. 729. senibus marasmo laborantibus asinini lactis uolum insigniter commendat, & quidem hanc ob rationem, quia vires habent imbecilles, nec alimentum possunt attrahere, neque in corpus distribuere, itaque lac muliebre primum, secundum vero locum asinimum obtinere.

§. XXIX.

Si nutritivam & analepticam lactis asinini vim, quam senio, quam morborum atrocia a viribus defectis, præsidio est, pensitamus; eo minus hanc ulli dubiam fore putamus, quo magis patet, huic præstantia nullum aliud lactis genus esse æquiparandum, & quo maior est numerus eorum, qui illud hoc nomine unanimi suffragio concelebrant. Erit vero utile non minus quam gratum, gravissimorum auctorum hac de re percipere testimonia. Primum sit HELMONTII elogium, qui licet alias iniurias admodum sit in lactis uolum; asinino tamen lib. de digest. alim. pag. 179. virtutem peculiariter resistentem & recreantem, nec non nutrientem, adscribit, existimans asinam, quatenus longæva, lac cateris animalibus præstantius præbere, dum archeum, longæva vita donatum habeat. Euryphon, refcrente HERODOTO, ad

ref-

reficiendum senum & extenuatorum corpora tantummodo in lacte asinino fiduciam habebat. Novit etiam D. D. PRÆSES quendam militia præfectum, venerea lue & diris dolorum tormentis per plures annos mirifice excruciatum & penitus ferme emaciatum, ex lactis asinini usu, exoptatissimum solatium & allevamentum percepisse. Quinimmo HEVRNIVS, *in aphor. 64. sed.* V. lac hoc feniū & rugas tollere meinit. Qua, formæ lenociniis studentibus accepta lactis asinini efficacia, inducta procul dubio fuit Poppæa, digna Nerone uxor, ut centum semper asinas aleret & in comitatu duci impetraret, quo harum lacti quotidie in balneo immerfa, cutis candorem, mollitiem, laxitatem ac nitorem servaret.

§. XXX.

Exposita sic nobilissima asinini lactis facultate & præstantissima variis in morbis utilitate; superest adhuc, ut ipsum exhibendi modum attingam, & postea ea, quæ ad dextrum curationis successum necessaria sunt, præcipiam. Antequam vero quæ de usu tenenda tradamus, hæc de animali e quo lac petitur monenda habemus. Eligenda est lactaria asina sanissima, non nimis annosa, sed mediæ ætatis, nec nimis pinguis, nec nimis macra, & quæ mense Maio peperit. Hæc non domi nutrienda est, sed ruri, in viretis herbis medicatis obsitis. Potus sit aqua fluvialis, quæ subtilior ac levior est, emunctoria quoque expeditius transit & humores intime perlungendo eos priores reddit, quam quidem fontana. Elegans quoque HELMONTII *l. c.* hanc in rem est monitum, præcipientis: ut asina instar equorum quotidie pectinetur, quia ex lacte statim dignosci possit, an asina isto mane pexa fuerit

suerit nec ne? hanc procul dubio ob rationem, quod si strigili ducantur animalia, transpiratio auctior reddatur, & pluribus excrementitiis falsis partibus sic exhalantibus, humores puriores fiant.

§. XXXI.

Porro etiam ipsius pabuli, quo anima nutritur, ratio habenda: eo quod a diversa alimenti, quo animalia vescuntur indole, lac quod præbent, dissidentem quoque naturam & facultates sortitur, ut salubrius vel insalubrius, immo certis morbis magis accommodatum sit. Etenim quemadmodum pervulgato & domèstico exemplo constat, quod medicamenti, tam purgantis, quam alterantis, nutrici oblati, virtus lacti insinuetur, & unacum hoc in infantem transfundatur: ita, quin idem in animalibus, quorum lacte fruitur homo, succedat, non est quod dubitemus. Probat hoc maxime GALENVS lib. III. de aliment. facult. cap. 15. exemplo caprarum scammonio aut tithymalo pastarum, quarum lac est catharticum. Idem sentiunt DIOSCORIDES lib. II. cap. 62. & HIPPOCRATES lib. VI. epid. & Aphor. 64. sect. V. Et Acta Haffnienia Vol. II. fidem faciunt, quod absynthio copiosius sumto, lac redditum fuerit amarum. Hinc est, quod COEL. AVRELIANVS lib. IV. cap. 3. in passione cœliaca commendat lac, ubi capræ lentisco, vitis foliis, vel quercus aut salicis, polygoni, plantaginis, aut horum similium fuerint nutritæ, rationem addens: *quia constrictiva harum herbarum qualitas, in qualitatem lacticis influit.* In primis autem notabilis intercedit differentia inter lac, quod verno tempore, e viridi pascuo, & inter illud, quod hie me, e sicco pabulo elaboratur. Testis est peritissimus rei rusticae VARRO lib. II. cap. II. conceptis verbis scribens:

E

bens:

bens: lac, quod ab hordeo fit, & stipula & omnino arido & firmo cibo pecude pasto, id alibile est, ad perpurgandum vero id, quod a viridi pascuo. Et DIOSCORIDES l.c. cap. 75. vernum lac dilutius aestivo iudicat, & quod e viridi pascuo est, alvum magis emoliat. Ex quo dilucide patescit, lactis in genere, & maxime asinini curam, non solum tempore vernali commodissime institui, sed etiam ipsius lactis salubritatem adversus certos morbos, per pabulum posse admodum intendi & singulis specialius accommodari. Quare etiam auctor sum, ut asinæ, cuius lac ad curam adhibetur, prout nutrimento obiificantur eiusmodi herbæ, que ad morbum, quem curandum suscepimus, virtute apprime specifica gaudent. Sic in phthisi, pulmonum & pectoris affectibus veronica, hedera terrestris, urtica mortua, tussilago, scabiosa, & si consolidatio molienda, sanicula, anserina, nummularia, consolida major, flores hyperici, alchimilla, polygonum & similia inter pabula offerri possunt, vel animal eo agi, ubi sponte pullulant. In doloribus & spasmis, tam internas, quam externas partes excruciantes, expedit pascui loco non nunquam obiicere millefolium, flores chamomillæ, acaciæ, ulmariae, tiliæ, meliloti, horminum, malvam, altheam & alia huius census. In lentis & hecticis febribus, praeter ea, que in pectoris affectibus ex usu esse diximus, plantago, prunella & scabiosa cum scordio addi poterunt. Si hypocondria obstructa & inde exorta humorum impuritas scorbutica, ex aperientium classe seligendæ species, cuius generis sunt, fumaria, centaurium minus, absynthium, scabiosa, trifolium fibrinum, beccabunga, nasturtium, sedum minus, cum aliis. Et hoc modo etiam in aliis morbis, pro medentis

tis intentione & iudicio, congruis, tam herbis quam floribus, ipsum lac medicamentosum magis reddi, eiusque usus ad specialis effectus dirigi poterit.

§. XXXII.

Ipsa n autem utendi rationem ac methodum quod attinget; his eandem comprehendere regulis e re visum fuit.
I. Omni quidem tempore necessitate urgente lac asinum propinari potest, commodissime tamen & efficacissime, vernali & aestivo, quo omnis generis herbae succo turgent, & ab asinis devoratae, lacti nobiliorem facultatem inferunt.
II. Lac ubere exprimendum in mulctrale aquae ferventi impositum, illico lagenae angustioris orificii indendum, obturaculo nuniendum & tepidum sic successive bibendum. Quemadmodum enim omnibus liquoribus subtile aetherium, roborantis & analepticæ virtutis elementum innat: ita eiusmodi etiam lacti inesse, extra dubitationis aleam possum est, quod ne cum calore sese subducatur, hoc pacto providendum. Vnde procul dubio GALENVS lib. v. meth. med. cap. 12. inculcat: ut lac recentissime mulctum animali, adhuc ægro lectove eius adstante, bibatur: quippe cuius natura tam facile ab aere alterabilis sit, quam seminis.
III. Tempus diei potationi maxime opportunum est matutinum, quo, vacuo ventriculo, celerius & efficacius operationem exsequitur, neque hanc ob causam, nisi elapsis quatuor vel quinque horis, cibus in prandio assumendus. Sunt tamen horæ etiam pomeridianæ, si circumstantia repetitum usum suaserint, non alienæ potu: ita tamen, ut digestione peracta, horis circiter quatuor, post prandium, dimidia tantum eius, quæ mane pota sui, mensuræ portio, bibatur.
IV. Lactis hauriendi copiam generatim exacte definire

nire in difficulti est, ob diversam ætatis rationem, multiplicem corporum habitudinem & discrepantem morborum genum. Non facile tamen ultra tres libras medicas, quæ mensuram civilem circiter æquant, ascendendum. V. Temporis spatium usui impendendum, morbi indoli eiusque contumaciam accommodandum, quæ si maior est & obstinatior, ad duos aut tres menses, vel diutius adhuc, cura extrahenda erit: in primis si spes optati successus affulserit, & vehementia symptomatum sensim remittere incepit.

§. XXXIII.

Interim tamen prudentis & solidiori, tam doctrina, quam experientia, instruēti Medici erit, lactis huius usum ita disponere, dirigere ac restringere, quo feliciter cedat, neque spes concepta fallatur & incommoda oboriantur. Erit itaque perutile quasdam eum in finem curiose tenendas ac observandas cautiones subiungere. I. Antequam lactis potatio instituatur, ventriculi ratio habenda & studiose dispiciendum: utrum is lac ferat, ac eiusmodi robore polleat, ut illud concoquere, digerere iterumque expellere possit. Quod si enim atonia laborat, flatibus & putuita viscida turget, vel acidorum humorum sentina scatet, nunquam lac propinandum, eo quod his prius non emendatis aut sublatis, illud stagnando acorem suscepit, corruptitur & flatuum cum anxietate incremento favet. Quare expedit ante lactis curam, ventriculum & primam regionem, vel inferne blando laxante mannato, vel, si conditio ferat, superius, adiecto tartari emetici uno vel altero grano, a collecta intus saburra deplere ac repurgare II. Curiose providendum est, ne lac in coagulum abeat; eaque propter ubi alimenta, sicuti in senibus & plurimis hypochon-

chondriacis solenne est, in ventriculo facile coacescunt, tam ante, quam inter eius usum absorbentia, terrea, alcalina, cum ipso lacte, subiuncta essentia stomachica carinativa, vel sale volatili oleoso, exhibere consultum est. III. Quando per sex vel octo dies æger potationi indulxit, remedium quod alvum ducat maunatum interponendum, quo collectæ interea in ventriculo & intestinis sordes, e corpore proscribantur, ne ulteriori lactis usui obsint. IV. Præstat lac sub initio parcus, ad tres vel quatuor uncias, haurire, ac in copiam magis liberalem ascendere, ne ventriculus nimium simul ac semel obruatur, neque nauseam contrahat & labefactetur. V. Conveniens victus ratio habenda est sub lactis potu, & tenti potissimum diætæ studendum, vitando non solum cibos concoctu difficiles, sed etiam nimis nutrientes carnes, cavendo ab optioniis flatulentis, horæis fructibus omnibusque acidis, abstinentia ab omni cerevisiarum potu, nec non vino, excepto modico tantum Hungarici aut Hispanici usu: neque etiam conducibile est, pane farreo fermentato vesci, sed similagineus potius eligendus.

§. XXXIV.

Vltimo loco placet nonnulla subiicere, quo perspiciat, quibus lactis usus minus conveniat Si dolor capitis ex ventriculi cruditatibus affligit, si febris valde acuta est, viscera abdominis sanguine crasso turgent; lac utique iuxta priscum HIPPOCRATIS monitum propinare periculosum est. Neque enim lactis potatio nimis frigidum & acido obfessum admittit ventriculum, neque nimis æstuante, qualis est in febre & ubi biliosus nimis redundat humor: inde enī facile in nidorosam putre-

dinem fatiscit & corruptitur. Nunquam etiam cum bonis ægri rebus lac exhibetur iis, qui ex intermissa venæctione, vel suppresso aut plane desinente hæmorrhoidum vel menstruo fluxu, nimia & præternaturali sanguinis abundantia, & inde oborta humorum sorditie laborant; & apprime hoc quadrat illud divi Coi: *corpora impura quo magis nutriversis, eo magis læseris.* Nisi enim conveniente sanguinis missione superfluum subtrahatur, & universam humorum massam repurgantibus medicamentis cacochymia tollatur, ab omnibus lacticiniis est abstinendum.

§. XXXV.

Tantum est, quod in praesenti specimine inaugurali, de mirabili lactis asinini in medendo usu, commentari placuit, & pro instituti ratione licuit. Id certe ex omnibus his intelligentium iudicio luculenter patere arbitramur: amplissimam esse domestici huius remedii utilitatem, sumam virtutem & tam præstabilem facultatem, ut eius usum omnes medentes merito sibi habeant commendatissimum.

**NOBILISSIMO ATQVE EXPERIENTISSIMO
DOMINO CANDIDATO**

S. P. D.
FRIDERICVS HOFFMANNVS.

Pletatem ad omnia utilem esse, divina omnibusque quidem notissima, sed a paucis observata, usutamen & experientia comprobata est veritas. Vix veroulla disciplinarum & artium est, quem tam exquisitum & genuinum pietatis studium a cultoribus suis exigit, & inde tam eximiam utilitatem sortitur, quam ea, que saluti mortalium invigilat, Medicina. Quispe, constat quidem solidiori medi-

medice & scientia sua laus, & in hac consequenda affida utique ponenda est opera: at vero, qui spreta sanctitate & religione, doctrinis tantum hauriendis avidius inbiat, in vanum nititur, in Deum iniurius, sibi damnosus aliusque parum utilis. Qui enim posset digne & cum bonis agrorum rebus artem exercere, qua auctore Deo, hunc unice sibi pr. fixum habet scopum, ut hominem in Conditoris gloriam salvum & longevum servet, is, cui nec ara, nec fides, sed ea precipua solicitude est, ut quaecum faciat? Qui, excepto cum successu his uteretur instrumentis ac praesidii, quae quicquid salutaris obtinent ac praestant Creatoris sui benignitati debent, is, qui abiecta sanctiori veri boni cura, fortunante divina gratia destituitur? Cæcum certe esse oportet & pertinacius obfirmata indolis, qui dum iugiter eatraet, que omnipotentia, sapientia, bonitatis ac providentia, divina vestigia luculenter expressa exhibent, eo non perducitur, ut Deum agnoscat, veneretur, colat & ad eius gloriam omnia referat. Is autem, cui non fucatus Numinis cultus cura cordique est, sufficientem quidem necessariarum scientiarum & eruditio[n]is apparatum sibi comparat; sed unum illud necessarium cunctis anteponit, quodrum tutandam suscepit salutem, non perfunditorie & lucri causa, sed amore ingenuo ipsiusque conscientia dictamine ductus, quam studioſissime rationem habet, in ipso pharmorum usu & delectu cautissimum se, ne noceat, gerit, omniaque quæ molitus, ita adornat, ut suffragatione divina utatur. Et hunc nescit deseruisse Deus, sed eius conamina secundisque prosperrum largitur successum. Huius, tanquam viri probi, si & ac cur & confidentius se committunt agri, omnesque eius res, in maius semper & melius provebuntur. Quæ quam ita sint: est sane de quo impensa gaudeam, & amplissima de Te, Candidate præstantissime, mibi aliusque policear, qui Medicus & religiosi, & docti, parter explorare laudabiliter hic usque annis es. Tu nim duriorem & asperiorem illam sortem, qua per plures annos pertinacius pressus es, ita in maximum tuum commodum convertisti, ut ead mal certissimum calamitosorum praesidium, Deum, deduci Te pateveris, eiusque paternæ bonitati innixus, latiora insipientio exspectares, ac interea omnia Tua ita perficeres, ut pietatis studio Tibi nobile esset antiquius, illudque quondiu in hac Academia commun[r]atus es, unacum eximia in percipiendis artis salutaris preceptis solertia, non tam verbis, quam factis, approbaisti. Neque candida, quam aliusti spes, in irruum ceciliit. Posteaquam enim tantum Te ex disciplinis nostris hausisse putasisti, ut utiliter ipsius artis

tis

ris exercitio manum admoveare posses, auspicio divino illud pariter aggressus es, & fortunam tam fautricem in eo expertus es, ut egris & consilio & auxilio felici cum successu per aliquot annorum decursum inserviendo, Tibi liberaliter suppeteret, unde vitam sustentares, donec tandem exoptati coniugii vinculo, ex adversa fortune fluentibus penitus eluctareris. Iam etiam hic appulisti, ut propositum diligentiae & frugi boninibus summum premium, adipiscereris, quod eo minus Tibi denegare potuimus, quo maturiores in arte nostra profectus nobis exhibuisti. Nihil igitur superest, quam, ut Tibi, Vic nobilissime, de exantatis & studiorum & calamitatum laboribus, novisque quibus exornaberis honoribus ex animo gratuler, conceptis votis exoptans, ut sumnum Numen ulterius Tibi gratia atque auxilio suo benigne adesse velit, omniaque Tua feliciter porro cedere iubeat, quo fructus inde in Te aliosque redundet uberrimus. Ceterum, unicum adhuc, de quo Tecum agam, habeo. Attulisti Tecum mibi que tradidisti specimen, complectens quaidam annotatas abs Te observationes, de perversa medicatione Aesclepius cuiusdam, unacum promerita censura, proprio marte elaboratum, simulque petiisti, ut limatum illud, & additis, que adhuc deesse putarem, dissertationis inauguralis loco, meo sub praesidio, solenni in cathedra examini Tibi subiiceretur. Verum, licet omnia que consignaras vera esse deprehenderem, ipseque Tibi assensum praebarem: ita tamen & haec miki comparata visa fuit veritas, ut gravius odium certo paritura foret, tam illius, cuius delicta apertius arguebat, quam aliorum, ipsi impensis faventium. Quare auctor Tibi exstiti, ut consilium mutares, inimicitias declinares, & pacis studio, errores publice non notares, ipseque Tibi eiusmodi argumentum obtuli, quod utilitate præstaret & tanquam obsoletum superciliosè neglectum, dignum esset, quod penitus excutere retur. Quod, quum meo hortatu, iam cum laude defendendum in Te suscepseris: id omnino fructus exinde feres, ut bonorum favorem merearis, invidos autem hac Tua mansuetudine ad saniorum mentem traçucas. Ego vero, siulla in re commodis Tuis interfervire potero, me viciissim desideris Tuis non defuturum fore, spoudeo. Vale scrib. in Fridericiana. IX. ante Kal. Sextil.

cls lccc xxv,